

Bruxelles, 24.8.2020
COM(2020) 406 final

2020/0190 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul Consiliului de asociere instituit prin Acordul euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și statul Israel, pe de altă parte, în legătură cu modificarea Protocolului nr. 4 la respectivul acord, privind definiția noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la decizia de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului de asociere al Acordului de asociere UE-Israel în legătură cu adoptarea preconizată a unei decizii de modificare a Protocolului nr. 4 la Acordul de asociere UE-Israel.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Acordul euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și statul Israel, pe de altă parte

Acordul euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și statul Israel, pe de altă parte¹ (denumit în continuare „acordul”) urmărește să stabilească condițiile de liberalizare progresivă a comerțului cu mărfuri, servicii și capitaluri. Acordul a intrat în vigoare la 1 iunie 2000.

2.2. Consiliul de asociere

Consiliul de asociere instituit în conformitate cu dispozițiile articolului 67 din acord poate decide să modifice dispozițiile Protocolului nr. 4 privind definiția noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă (articolul 39 din Protocolul nr. 4). Consiliul de asociere își adoptă deciziile și formulează recomandări pe baza consensului dintre cele două părți.

2.3. Actul avut în vedere al Consiliului de asociere

Cu ocazia următoarei sale reuniuni sau prin schimb de scrisori, Consiliul de asociere urmează să adopte o decizie privind modificarea dispozițiilor Protocolului nr. 4 privind definiția noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă (denumită în continuare „actul avut în vedere”).

Scopul actului avut în vedere este modificarea dispozițiilor Protocolului nr. 4 privind definiția noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă.

Actul avut în vedere va deveni obligatoriu pentru părți în conformitate cu articolul 69 alineatul (2) din Acordul de asociere.

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale paneuromediteraneene (denumită în continuare „convenția”) stabilește dispoziții privind originea mărfurilor comercializate în temeiul acordurilor relevante încheiate între părțile contractante. UE și Israel au semnat convenția la 15 iunie 2011, respectiv la 10 octombrie 2013.

UE și Israel și-au depus instrumentul de acceptare pe lângă depozitarul convenției la 26 martie 2012, respectiv la 28 august 2014. În consecință, în aplicarea articolului 10 alineatul (2), convenția a intrat în vigoare pentru UE la 1 mai 2012 și, respectiv, pentru Israel la 1 decembrie 2017.

¹ JO L 147, 21.6.2000, p. 3.

Conform articolului 6 din convenție, fiecare parte contractantă ia măsurile adecvate pentru a asigura aplicarea efectivă a convenției. În acest scop, Consiliul de asociere instituit prin Acordul de asociere dintre Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și statul Israel, pe de altă parte, trebuie să adopte o decizie de introducere a regulilor din convenție în Protocolul nr. 4 privind definiția noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă. Acest lucru se realizează prin introducerea în protocolul modificat a unei trimeri la convenție, care o va face aplicabilă.

În același timp, procesul în curs de modificare a convenției are ca rezultat un nou set de reguli de origine modernizate și mai flexibile. Modificarea formală a convenției necesită votul în unanimitate al părților contractante. Faptul că există încă unele părți contractante care au obiecții față de modificare riscă să întârzie adoptarea acesteia. În plus, având în vedere numărul părților contractante și procedurile lor interne respective, necesare pentru a putea vota adoptarea formală și pentru a pregăti intrarea în vigoare a regulilor modificate, nu se poate stabili un termen clar pentru aplicarea convenției modificate.

În acest context, Israel a cerut să înceapă aplicarea setului de reguli modificate cât mai curând posibil, ca alternativă la regulile actuale din convenție, în așteptarea rezultatului procesului de modificare. Cererea respectivă este explicată în continuare.

Aceste reguli de origine alternative sunt concepute pentru o aplicare provizorie, opțională și bilaterală, de către UE și Israel, în așteptarea încheierii și intrării în vigoare a modificării convenției. Ele sunt menite să se aplice ca alternativă la regulile din convenție, căci acestea din urmă nu aduc atingere principiilor enunțate în acordurile relevante și în alte acorduri bilaterale conexe încheiate între părțile contractante. În consecință, aceste reguli nu vor fi obligatorii, ci vor fi aplicate opțional de către operatorii economici care doresc să utilizeze mai degrabă preferințele care decurg din aplicarea lor, decât preferințele care au la bază convenția. Ele nu au ca scop să modifice convenția, care va fi în continuare aplicată de către părțile contractante și nu vor modifica drepturile și obligațiile părților contractante în temeiul convenției.

Poziția care urmează să fie adoptată de UE în cadrul Consiliului de asociere trebuie să fie stabilită de Consiliu.

Modificările propuse, în măsura în care se referă la prezenta convenție, au un caracter tehnic și nu afectează fondul protocolului privind regulile de origine aflate în prezent în vigoare. Prin urmare, acestea nu necesită o evaluare a impactului.

3.1. Detalii privind regulile de origine alternative

Modificările propuse referitoare la introducerea setului alternativ de reguli de origine prevăd mecanisme de flexibilitate suplimentare și elemente de modernizare, care au fost deja convenite de Uniune în alte acorduri bilaterale (Acordul economic și comercial cuprinzător dintre UE și Canada, Acordul de liber schimb UE-Vietnam, Acordul de parteneriat economic UE-Japonia, Acordul de parteneriat economic UE-Comunitatea de Dezvoltare a Africii Australe) sau regimurile preferențiale (sistemul generalizat de preferințe). Principalele modificări sunt următoarele:

- (a) Produse obținute integral – condiții pentru „nave”:

Așa-numitele condiții pentru nave, incluse în setul alternativ de reguli sunt mai simple și oferă o mai mare flexibilitate. În comparație cu textul actual (articolul 5), anumite condiții au fost eliminate (și anume, anumite cerințe referitoare la echipaj); altele au fost modificate pentru a garanta mai puțină rigiditate (proprietate).

(b) Produse prelucrate sau transformate suficient – Valoare medie

Setul alternativ de reguli propus (articolul 4) oferă exportatorului posibilitatea să solicite autorităților vamale o autorizație de a calcula prețul franco fabrică și valoarea materialelor neoriginare ca valoare medie pentru a putea ține seama de fluctuațiile costurilor și ale cursurilor de schimb valutar. Acest lucru ar trebui să ofere exportatorilor mai multă previzibilitate.

(c) Toleranță

Toleranța actuală (articolul 6) este stabilită la 10 % din valoarea prețului franco fabrică al produsului.

Textul propus (articolul 5) prevede o toleranță de 15 % din greutatea netă a produsului pentru produsele agricole și o toleranță de 15 % din valoarea prețului franco fabrică al produsului pentru produsele industriale.

Toleranța la greutate introduce un criteriu mai obiectiv, iar un prag de 15 % ar trebui să ofere un nivel suficient de indulgență. Ea garantează, de asemenea, faptul că fluctuația internațională a prețurilor la materiile prime nu are un impact asupra originii produselor agricole.

(d) Cumul

Textul propus (articolul 7) menține cumulul diagonal pentru toate produsele, cu condiția ca partenerii implicați în cumul să accepte același set de reguli de origine alternative. În plus, acesta prevede un cumul integral generalizat pentru toate produsele, cu excepția produselor textile și de îmbrăcăminte enumerate în capitolele 50-63 din Sistemul armonizat (SA).

De asemenea, pentru produsele de la capitolele 50-63 din Sistemul armonizat, textul propus prevede cumulul integral bilateral. În cele din urmă, Uniunea și Israelul vor putea să se pună de acord asupra extinderii cumulului integral generalizat și la produsele de la capitolele 50-63 din Sistemul armonizat.

(e) Separare contabilă

Potrivit regulilor actuale (articolul 20 din convenție), autoritățile vamale pot autoriza separarea contabilă în cazul în care „păstrarea unor stocuri separate creează costuri substanțiale sau dificultăți materiale considerabile”. Regula modificată (articolul 12) prevede că autoritățile vamale pot autoriza separarea contabilă „în cazul în care sunt utilizate materiale fungibile originare și neoriginare”.

Un exportator nu va mai trebui să justifice, atunci când solicită o autorizație de separare contabilă, că păstrarea unor stocuri separate creează costuri substanțiale sau dificultăți materiale considerabile; va fi suficient să indice faptul că sunt utilizate materiale fungibile.

În cazul zahărului, care este fie un material, fie un produs finit, stocurile originare și neoriginare nu vor mai trebui să fie păstrate în spații separate fizic.

(f) Principiul teritorialității

Regulile actuale (articolul 12) permit efectuarea anumitor prelucrări sau transformări în afara teritoriului în anumite condiții, cu excepția produselor de la capitolele 50-63 din Sistemul

armonizat, cum ar fi produsele textile. Regulile propuse (articolul 12) nu mai conțin excluderea referitoare la produsele textile.

(g) Nemodificare

Regula de nemodificare propusă (articolul 14) prevede mai multă indulgență în ceea ce privește circulația produselor originare între părțile contractante. Ar trebui să se evite situațiile în care produsele în legătură cu care nu există nicio îndoială cu privire la caracterul lor de produs originar, sunt excluse de la aplicarea tarifului preferențial la import, deoarece nu sunt îndeplinite cerințele formale ale dispoziției privind transportul direct.

(h) Interzicerea drawback-ului sau a scutirii de la plata taxelor vamale

Potrivit regulilor actuale (articolul 15), principiul general al interzicerii drawback-ului se aplică materialelor utilizate la fabricarea oricărui produs. Potrivit regulilor propuse (articolul 16), interdicția se elimină pentru toate produsele, cu excepția materialelor utilizate la fabricarea produselor care se încadrează la capitolele 50-63 din Sistemul armonizat. Cu toate acestea, textul prevede, de asemenea, unele excepții de la interdicția de rambursare (drawback) a taxelor vamale pentru aceste produse.

(i) Dovada de origine

Textul introduce un singur tip de dovadă a originii (EUR.1 sau declarația de origine), în locul abordării duble EUR.1 și EUR.MED, fapt care simplifică substanțial sistemul. Acest lucru ar trebui să îmbunătățească gradul de respectare a regulilor de către operatorii economici prin evitarea greșelilor datorate regulilor complexe, precum și să faciliteze gestionarea de către autoritățile vamale. În plus, nu ar trebui să afecteze capacitatea de verificare a dovezilor de origine, care rămâne aceeași.

Regulile modificate (articolul 17) includ, de asemenea, opțiunea de a fi de acord cu aplicarea unui sistem al exportatorilor înregistrați (REX). Acești exportatori înregistrați într-o bază de date comună vor avea chiar ei responsabilitatea să întocmească atestate de origine fără a trece prin procedura privind exportatorii autorizați. Atestatul de origine va avea aceeași valoare juridică ca declarația de origine sau ca certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1.

În plus, regulile modificate prevăd opțiunea de a conveni asupra utilizării dovezii de origine eliberate și/sau transmise pe cale electronică.

Pentru a putea face distincția între produsele cu caracter originar în temeiul setului alternativ de reguli și produsele cu caracter originar în temeiul convenției, certificatele de origine sau declarațiile pe factură bazate pe setul alternativ de reguli vor trebui să includă o mențiune care să indice ce reguli sunt aplicate.

(j) Valabilitatea dovezii de origine

Se propune prelungirea perioadei de valabilitate a unei dovezi de origine de la 4 la 10 luni. Și acest fapt ar trebui să permită mai multă indulgență în ceea ce privește circulația între părți a produselor originare.

3.2. Reguli de listă

3.2.1. Produse agricole

(a) Valoare și greutate

Limita materialelor neoriginare a fost exprimată numai ca valoare. Noile praguri sunt exprimate ca greutate pentru a evita fluctuația prețurilor și fluctuația cursului de schimb (de exemplu, ex capitolele 19, 20, 2105, 2106), împreună cu eliminarea anumitor limite pentru zahăr (de exemplu, capitolul 8 sau SA 2202).

Setul alternativ de reguli a majorat pragul pentru greutate (de la 20 % la 40 %) și a introdus posibilitatea ca anumite poziții să utilizeze la alegere fie valoarea, fie greutatea. Capitolele și pozițiile din SA vizate de modificare sunt mai ales: ex-1302, 1704 (regula alternativă: fie greutatea, fie valoarea), 18 (1806: regula alternativă: fie greutatea, fie valoarea), 1901.

(b) Adaptarea la modelele de aprovizionare

Alte produse agricole (și anume, uleiuri vegetale, fructe cu coajă lemnoasă, tutun) conțin reguli mai flexibile, adaptate la realitatea economică, în special pentru capitolele 14, 15, 20 (inclusiv poziția 2008), 23 și 24 din Sistemul armonizat. Setul alternativ de reguli asigură un echilibru între aprovizionarea regională și cea globală, cum ar fi pentru capitolele 9 și 12. Regulile au fost simplificate (reducerea excepțiilor) și în capitolele 4, 5, 6, 8, 11 și ex 13.

3.2.2. *Produse industriale (cu excepția produselor textile)*

Compromisul propus conține schimbări considerabile în comparație cu regulile actuale:

- în ceea ce privește o serie de produse, regula actuală aferentă capitolului conține o condiție dublă, cumulativă. Aceasta este redusă la o condiție unică (capitolele 74, 75, 76, 78 și 79 din Sistemul armonizat);
- un număr mare de reguli specifice care derogă de la regula aferentă capitolului au fost eliminate (capitolele 28, 35, 37, 38 și 83 din Sistemul armonizat). Această abordare mai orizontală simplifică perspectiva pentru operatori și pentru autoritățile vamale;
- includerea în actuala regulă aferentă capitolului a unei reguli alternative, oferind astfel exportatorului mai multe opțiuni pentru îndeplinirea criteriului privind originea (capitolele 27, 40, 42, 44, 70 și 83, 84 și 85).

Toate aceste modificări au drept rezultat reguli de listă actualizate și modernizate care, în general, facilitează îndeplinirea criteriului pentru obținerea caracterului originar al unui produs. În plus, posibilitatea menționată mai sus de a utiliza o valoare medie pentru o perioadă de timp pentru a calcula prețul franco fabrică și valoarea materialelor neoriginare va însemna încă o simplificare pentru exportatori.

3.2.3. *Textile*

În ceea ce privește textilele și confecțiile, au fost introduse noi opțiuni în ceea ce privește perfecționarea pasivă și toleranțele. De asemenea, au fost introduse noi procese care conferă caracterul de produs originar pentru aceste produse, în special pentru țesături, care ar deveni mai ușor accesibile. În final, cumulul bilateral integral se va aplica și acestor produse. Acest cumul va permite luarea în considerare a transformării efectuate asupra materialelor textile (de exemplu țesere, filare etc.) în procesul de producție în zona de cumul.

4. TEMEII JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”

Noțiunea de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Sunt, de asemenea, incluse

instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care „au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”².

4.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

Consiliul de asociere este un organism înființat printr-un acord, și anume Acordul euro-mediterranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și statul Israel, pe de altă parte.

Actul pe care Consiliul de asociere este invitat să îl adopte este un act cu efecte juridice. Actul avut în vedere va deveni obligatoriu în temeiul dreptului internațional în conformitate cu articolul 69 alineatul (2) din Acordul de asociere.

Actul avut în vedere nu completează și nici nu schimbă cadrul instituțional al acordului.

Prin urmare, temeiul juridic procedural al propunerii de decizie este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care se adoptă o poziție în numele Uniunii.

4.2.2. Aplicarea la cazul în discuție

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la politica comercială comună.

Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 207 alineatul (4) primul paragraf din TFUE.

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse trebuie să fie articolul 207 alineatul (4) primul paragraf, coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

5. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Modificările propuse referitoare la introducerea setului alternativ de reguli de origine se bazează pe un principiu de modernizare a regulilor de origine, pentru a le alinia la noile tendințe stabilite de recente acorduri de liber schimb. Regulile modificate din Convenția PEM conțin în principal elemente de simplificare a procedurilor vamale și elemente de modernizare, cum ar fi:

Produse prelucrate sau transformate suficient – Valoare medie: calcularea prețului franco fabrică și a valorii materialelor neoriginare ca medie, ținând seama de fluctuațiile pieței, oferă exportatorilor mai multă previzibilitate,

Dovada de origine: este simplificată, deoarece se va utiliza un singur certificat de origine – EUR.1;

² Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

Valabilitatea dovezii de origine: oferă mai multă indulgență în ceea ce privește circulația produselor originare prin creșterea valabilității de la 4 la 10 luni).

Aceste modificări aduse Convenției PEM nu au un impact măsurabil asupra bugetului UE, deoarece sfera lor de aplicare se referă în principal la facilitarea schimburilor comerciale și la consolidarea practicilor moderne ale autorităților vamale. Ele prevăd facilități opționale în domenii care rămân de competența autorităților fără a avea un impact asupra fondului regulilor (separare contabilă, dovezi de origine, valori medii). Unele aspecte ale simplificării (cum ar fi reducerea criteriilor pentru nave) prevăd o mai mare previzibilitate prin eliminarea condițiilor care sunt în prezent dificil de controlat de către autoritățile vamale, în timp ce altele (nemodificarea) se referă la logistică fără a afecta fondul regulilor.

Deși dispozițiile privind rambursarea (drawback) taxelor vamale se modifică, interdicția de rambursare a taxelor este menținută în sectorul textilelor și îmbrăcăminte, care rămâne unul dintre principalele sectoare ale comerțului în zona PEM. Regulile modificate codifică *statu-quo*-ul prin menținerea interdicției aplicate în prezent anumitor părți contractante. Generalizarea propusă a cumulului integral în zona PEM vizează consolidarea modelelor comerciale existente în zonă și complementaritatea lor, dar nu trebuie să afecteze în mod semnificativ taxele vamale colectate ale UE, întrucât produsele care fac obiectul cumulului vor trebui să respecte propria lor cerință de valoare adăugată în zonă pentru a beneficia de preferințe, așa cum se întâmplă în prezent.

Modificările aduse regulilor de listă din sectorul produselor agricole și al produselor agricole prelucrate constau, în principal, într-o metodologie adaptată, fără a afecta fondul regulilor. Pragurile existente, exprimate în prezent ca valoare, vor fi exprimate în greutate. Acest criteriu este mai obiectiv și mai ușor de controlat de către autoritățile vamale. Simplificarea regulilor specifice produselor pentru produsele industriale ar trebui să aibă un impact limitat asupra veniturilor din taxe vamale, deoarece, în multe cazuri, acestea ar conduce mai degrabă la modificări în materie de aprovizionare decât la creșteri ale importurilor preferențiale din țări PEM, înlocuind importurile care au făcut anterior obiectul unor taxe la import. Prin urmare, impactul acestor modificări asupra veniturilor din taxele la import nu este cuantificabil. În ceea ce privește comerțul și impactul său asupra utilizării preferințelor, relaxările prevăzute în noile reguli pun accentul pe integrarea economică în întreaga zonă, de exemplu în sectorul textilelor, unde utilizarea preferințelor este deja foarte ridicată. Regulile îmbunătățite privind textilele și cumulul urmăresc, în principal, să consolideze integrarea regională deja existentă și disponibilitatea materialelor în zonă, mai degrabă decât să permită mai multe importuri de materiale neoriginare din afara zonei.

6. PUBLICAREA ACTULUI AVUT ÎN VEDERE

Întrucât actul Consiliului de asociere va modifica Acordul de asociere, este necesar ca acesta să fie publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* după adoptare.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul Consiliului de asociere instituit prin Acordul euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și statul Israel, pe de altă parte, în legătură cu modificarea Protocolului nr. 4 la respectivul acord, privind definiția noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (4) primul paragraf coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Acordul euro-mediteranean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și statul Israel, pe de altă parte (denumit în continuare „acordul”) a fost încheiat de Uniune prin Decizia 2000/384/CE, CECO a Consiliului¹ și a intrat în vigoare la 1 iunie 2000.
- (2) Acordul cuprinde Protocolul nr. 4 privind definiția noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă. În temeiul articolului 39 din protocolul menționat, Consiliul de asociere instituit prin articolul 67 din acord (denumit în continuare „Consiliul de asociere”) poate decide modificarea dispozițiilor protocolului.
- (3) În cadrul următoarei sale reuniuni, Consiliul de asociere urmează să adopte o decizie privind modificarea Protocolului nr. 4.
- (4) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii, în cadrul Consiliului de asociere, întrucât decizia Consiliului de asociere va avea caracter obligatoriu pentru Uniune.
- (5) Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale paneuromediteraneene (denumită în continuare „convenția”) a fost încheiată de Uniune prin Decizia 2013/93/UE a Consiliului² și a intrat în vigoare pentru Uniune la 1 mai 2012. Aceasta stabilește dispoziții privind originea mărfurilor care fac obiectul schimburilor comerciale în temeiul acordurilor relevante încheiate între părțile contractante, care se aplică fără a aduce atingere principiilor stabilite în acordurile respective.

¹ Decizia Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 2000 privind încheierea unui Acord euromediteranean de stabilire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre, pe de o parte, și statul Israel, pe de altă parte (JO L 147, 21.6.2000, p. 1).

² Decizia 2013/93/UE a Consiliului din 14 aprilie 2011 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Convenției regionale cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene (JO L 54, 26.2.2013, p. 4).

- (6) Conform articolului 6 din convenție, fiecare parte contractantă trebuie să ia măsurile adecvate pentru a asigura aplicarea efectivă a convenției. În acest sens, Consiliul de asociere trebuie să adopte o decizie prin care să introducă în Protocolul nr. 4 la acord o trimitere la convenție.
- (7) Tratatul privind modificarea convenției au avut drept rezultat un nou set de reguli de origine modernizate și mai flexibile, care urmează să fie încorporate în convenție. Uniunea și Israelul și-au anunțat voința de a aplica bilateral noile reguli cât mai curând posibil, pe bază alternativă, alături de regulile actuale, în așteptarea rezultatului final al procesului de modificare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului de asociere se bazează pe proiectul de act al Consiliului de asociere anexat la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*